

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

עם איז מיין געשעפט

האבן געזען די שמחה פון יענקי. "צו באקומען א 60% איז בכלל נישט קיין הצלחה! דאס מיינט אז דו קענסט בכלל נישט די סוגיא!" האבן זיי אפגעשפּעט. "איר בעט ענק מיינע טייערע חברים, ביטע, לאכטס מיר נישט אויס. וואס מאכט ענק אויס צי איר האב א 60 אָדער א 80 אָדער 95? דאס איז מיין געשעפט און דאס איז אייער געשעפט..."

בכלל, פארוואס דארפט איר רעדן פון מיר? איר בין זיכער אז איר דארף טאנצן און זיך פרייען איבער יעדע תשובה וואס איר האב זיך געמוטשטעט און מצליח געווען צו ענטפערן גוט..."

סוף טאג, איז יענקי צוגעגאנגען צו זיין חבר שאול, און אים אנגעטראגן צו קומען שפילן ביי אים אין שטוב. שאול ענטפערט אים מיט שפאט: "דו מיינסט - יענקי - אז איר האב נישט וואס צו טון? וואס קען מען שוין טון ביי דיר? און בכלל, דו מיינסט אז איר בין אויף זיין דרגא? איר האב דאך פיל מער שכל פון דיר, אויב מיר וועלן שפילן אינאיינעם וועל איר גלייך געווינען... גוט, ווייסטו וואס? איר וועל קומען צו דיר. סיי ווי רופט מיר קיינער קיינמאל נישט צו קומען שפילן ביי זיי."

ביינאכט זיצט זיך שאול אויפן ערד אין יענקי'ס שטוב, ער האלט די קארטלעך אין האנט, און ציילנדיג די נומערן רופט ער זיך ווילד אן: "יענקי, פארוואס האסטו אזעלכע אויסגעדראשענע קארטלעך? זיי זענען שוין זייער אלט! מיר האבן די נייע סארט, אונזערס איז פיל מער אינטערעסאנט... אויך די וואפלעס זענען אזעלכע פשוט'ע, ביי אונז עסט מען געשמאקע זאכן מיט טשאקאלאדע..."

אבער יענקי ענטפערט: "שאול, איר פריי זיך זייער אז דו ביסט געקומען צו מיר. דו ביסט קלוג און דו קענסט גוט געווינען. לאמיר דיר ברענגען א שטענערע שפיל אז דו זאלסט שוין זיין צופרידן..."

אצינד לאמיר ווייטער נאכגיין יענקי דער תמים און שאול דער חכם, און מיר וועלן באטראכטן זייערע לעבנס געשעענישן אין חדר און אין שטוב.

אויפגערעגטערהייט זיצט זיך שאול און בייסט זיך די נעגל אומרויג. ער איז זייער אנטוישט מיט זיך. ער פלעגט זיין דער געלונגענער פון כּתה, און ביי יעדע בחינה האט ער באקומען א 100+++ - די העכסטע צייכענונג וואס האט עקזיסטירט אויף די רשימה פון דער בוחן. און יעצט - געוואלד! איין מאל האט ער מצליח געווען נאר אויף 100+, און אויף חומש רש"י האט ער בלויז באקומען א 98. ער איז אינגאנצן געפאלן ביי זיך און אנטוישט.

נעבן שאול זיצן זיך זיינע חברים, און פרייען זיך מיט זייערע 80-85 וואס זיי האבן באקומען אויף זייערע תשובות. און איבער אלעמען קוקן זיי אויף יענקי וואס איז צופרידן און פריילעך אויף מיט זיינע נייריגע צייכענעס.

שאול וויל זיך רעגן און שרייען אויף זיך אליינס, אבער ער טוט עס שטיל: "וואס גייט פאר מיט מיר? פארוואס באקום איר נישט קיין 100+++? דאס איז עס, איר בין שוין נישט אזא מצליח ווי אמאל... אויש, א שאד, וואס גייט זיין מיט מיר?"

ווען ער האט געזען די שמחה פון זיינע חברים, האט ער מחליט געווען: איר מעג זיך אויך פרייען מיט וואס איר האב יא געקענט, מען קען עס נישט אינגאנצן אוועקמאכן. נאך אלעמען, האב איר כמעט די גאנצע חמר געקענט מיט גרויס הצלחה... אבער צום סוף האט ער זיך "געשטארקט" מיט זיין גרויס 'חכמה' און באשלאסן: "דאס איז גארנישט ווערד. אויב איר בין נישט מצליח צו ענטפערן אויף אלע אלע שאלות, איז עס גארנישט ווערד. עס איז א סימן אז איר בין נישט מצליח און איר קען נישט גארנישט."

די געלעכטער פון די חברים האבן זיך געהערט ביז ווייט, ווען זיי

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ט' - פּוֹן דֶּער חֲכָם מִיטֵן תָּם (3)

ווייטער. האט ער נישט גיוואלט איבער טראכטן חכמות. טאמער איז דאס אליין ליצנות.

ווארין ער איז גיווען א תם. און אז ער האט פארט גיזעהן אז זיי מיינען ליצנות. פלעגט ער זאגן וואס וועט זיין אז דו וועסט שוין קלוגער זיין פון מיר. וועסטו זיך ערשט זיין א נאר. ווארין וואס טרעף איך אן. און אז דו וועסט שוין פון מיר קלוגער זיין וועסטו זיך ערשט זיין א נאר. (אזוי איז אלץ גיווען דער שטייגער פון דעם תם. היינט וועלן מיר ווידער דערציילן פון דעם חכם).

דערנױל איז גיווארן א רעש אז דער חכם פארט. און ער קומט אן מיט גרויס גדולה און מיט גרויס חכמה. איז דער תם אויך גילאפין אים אקעגין מיט גרויס שמחה. און האט גיזאגט צום ווייב. גיב מיר גיך די יופא לאם איך גיין אקעגין מיין ליבן חבר לאם איך אים זעהן. האט זי אים גיגעבן דעם פעלץ. איז ער אים אקעגין גילאפין און דעם חכם איז גיפארין אין א קארטע. מיט גרויסקייט.

איז אים גיקומען אקעגין דער תם. און האט אים גיגעבן שלום מיט שמחה מיט גרויס ליבשאפט. (און האט צו אים גיזאגט) מיין ליבער ברודער וואס טוסטו. גילויפט איז גאט וואס ער האט זיך גיבראכט און איך בין זוכה זיך צו זעהן.

און דער חכם קוקט אים אן. ביי אים איז זיך די גאנצע וועלט אויך גיווען גאר נישט (אזוי ווי אויפן איז גישטאנען. אז אלע מענשן פון דער וועלט האבן ביי אים גאר נישט אן גיטראפן. ווארין ער איז ביי זיך קלוגער גיווען פון גאר דער וועלט) מכל שפן. אזוי א מענש. וואס ער האט א פנים ווי א משוגע. נאר פון דעסט וועגין פארט מחמת די אהבה פון דער יוגנט וואס זיי האבן זיך זייער ליב גיהאט. האט ער אים מקרב גיווען. און ער איז מיט אים גיפארין אין שטאט אריין.

און די צוויי בעלי בתים די פעטער פון די צוויי קינדער (דהיינו פון דעם חכם און פון דעם תם) זענען זיי גישטארבן, אין דער צייט וואס דער חכם איז אויסין גיווען אין מדינות. און האבן איבער גילאזט זייערע הייזער. דער תם איז גיווען אויף זיין ארט. איז ער

אז ער האט שוין גימאכט דעם שוך. און מן הסתם האט דער שוך גיהאט דריי עקין ווארין ער האט זיך די מלאכה נישט גיקענט אין גאנצין. פלעגט ער נעמען דעם שוך אין דער האנט אריין און האט אים זייער גילויפט. און ער האט גרויס תענוג גיהאט פון אים.

און פלעגט זאגן. מיין ווייב. וואסיר א שיינקייט און וואסיר א וואילקייט דאס שיקעלע איז. וואסיר א זיסקייט דאס שיקעלע איז. וואסיר א האניקדיק. וואסיר א צוקירדיק שיקעלע דאס איז. האט זי אים גיפרעגט. אז עס איז יא אזוי פאר וואס אנדערע שוסטירס נעמען דריי גולדען פאר א פאר שוך. און דו נעמסט נאר א האלבין טאלער. (דהיינו א גולדן מיט א האלבין)

האט ער גיענפערט. וואס האט דאס צו מיר. דאס איז יענעמס מעשה. און דאס איז מיין מעשה. און ווידער וואס האבן מיר צו שמוסין פון אנדערע לייט. לאמיר נאר אנהייבן בארעכענען וויפיל איך גוין דא אין דעם שיקעל מיד ליד. די לעדער קאסט מיר אזוי פיל. זיוויצע און דראטוויס קאסט אזוי פיל. לאפקיס אזוי פיל. און אזוי אנדערע זאכן אזוי פיל. היינט גיוין איך מיד ליד צעהן גראשין. נא וואס איירט עס מיר אזוי א רווח מיד ליד. און ער איז גיווען נאר פרייליך און לוסטיק תמיד.

און ביי דער וועלט איז ער גיווען א גישפעט. און זיי האבן דא גיקריגן וואס זיי ווילן. ווארין זיי האבן דא גיהאט אויס וועמען צו שפעטין אזוי ווי זיי האבן גיוואלט. ווארין ער האט אפנים גיהאט ביי זיי ווי א משוגענער. פלעגין מענשן קומען. און האבן אין מיסטנע אן גיהויבן מיט אים צו שמוסין. כדי זיי זאלן האבן עפעס צו שפעטין.

און דער תם פלעגט זיי צו זאגן נאר אן ליצנות. און תיכף ווי מען האט אים גיענפערט אן ליצנות. האט ער זיי צו גיהערט. און האט אנגיהויבן מיט זיי צו שמוסין. ווארין

אַרײַן אין זײַן פּאַטערס הויז און האט עס גירש'ט. דער חכם
איז אָבער גיווען אין פֿרעמדע מדינות האט קיינער נישט גיהאט
אָפּ צו נעמען דאס הויז. איז דאס הויז פון דעם חכם פֿלע וואָבד
גיווארין. און ס'ע איז דערפון גאר נישט גיבליבן. האט דער חכם
נישט גיהאט קיין שטוב ער זאל אַרײַן בשעת אז ער איז גיקומען.
איז ער פאר פארין אין איין אַרביריק אַרײַן. האט ער דארט
גיהאט יסורים. ווארין ס'ע איז נישט גיווען אזוי איין אַרביריק ווי
ער האט גיוואלט. און דער תם. האט זיך שוין היינט גיפונען א
ניי טועכץ און פֿלעגט לויפן אלע מאל צום חכם מיט
ליבשאפט און מיט שמחה. און ער האט גיזעהן אז דער חכם
האט יסורים פון דער אַרביריק.

האט דער תם גיזאגט צום חכם. ברוינער. גיי צו מיר אַרײַן
אין מיין שטוב אַרײַן. וועסטו ביי מיר שטיין און איך וועל מיך
צום אויף נעמען אין איין זמעני גאר וואס איך האב. און גאר
מיין שטוב וועסטו האבן. איז דאס גיפֿעלין דעם חכם. איז
דער חכם צו אים אַרײַן. און ער איז ביי אים גישטאנען.

און דער חכם איז גיווען פול מיט יסורים תמיד. ווארין ער
האט גילאזט א שם אז ער איז א גרויסער חכם און א גרויסער
בעל מלאכה און א גרויסער דאקטער זייער. איז גיקומען א
שָרָה. און האט גיהייסן אז ער זאל אים מאכין א גילדין
פינגעריל. האט ער אים גימאכט זייער א וואויל פינגעריל.
און האט דארט אים גיקריצט גימעלין מיט זייער וואוילע
גענג און האט דארט אים גיקריצט א בוים וואס ס'ע גיווען גאר
א חידוש. איז גיקומען דער שָרָה. און ס'ע איז אים גאר נישט
גיפֿעלין דאס פינגעריל.

האט ער גיהאט גרויסע יסורים. ווארין ער האט ביי זיך
גוואוסט אז דאס פינגעריל מיט דעם ביימיל זאל גיווען זיין
אין שפאניא וואלט עס זייער חשוב גיווען ס'ע וואלט
דארט גיווען א חידוש. און דא גיפֿעלט עס גאר נישט.

און אזוי איז אמאל גיקומען א גרויסער שָרָה און האט
גיבראכט א טייערין דומיט וואס מען האט אים גיבראכט פון
ווייטע לענדער. און ער האט אים גיבראכט נאך א דומיט מיט

א גימעל און האט אים גיהייסן אז ער זאל אוסקריצן אזוי ווי
דאס גימעל איז אזוי זאל ער אים קריצן אויף דעם דומיט
וואס ער האט אים גיבראכט (וואס ער איז גיווען פון ווייטע לענדער) האט
ער אים גיקריצט פונקט אזוי ווי דאס גימעל.

נאר ער האט גיפֿעלט איין נאך וואס קיין שום מענש איז
דרויף קיין מבין נישט גיווען נאר ער אליין. איז גיקומען דער
שָרָה און האט אפגינעמען דעם דומיט. און ער איז אים וואויל
גיפֿעלין. און דער חכם האט גיהאט גרויסע יסורים פון דעם
פֿעלער וואס ער האט גיפֿעלט. ער האט זיך גיטראכט. אזוי
קלוג ווי איך בין. היינט זאל זיך מיר טרעפן א פֿעלער.

און אזוי אין דאקטיריי האט ער אויף גיהאט יסורים אז ער
איז גיקומען צו איין חולה. און ער האט אים גיגעבן רפואות
וואס ער האט גיוואוסט קלאר אז דעם חולה וועט גיין אויף
לעבן איז ער מחויב בוודאי גיהיילט צו ווערין פון די רפואות
ווארין ס'ע איז זייער וואוילע רפואות. דערנאך איז אָבער דער
חולה גישטארבן. האט דער עולם גיזאגט. אז ער איז
גישטארבן דורך אים. האט ער גרויסע יסורים דערפון גיהאט.
און אזוי אמאל האט ער גיגעבן רפואות א חולה. און דער
חולה איז גיוונד גיווארין. און דער עולם האט גיזאגט ס'ע איז
א מקרה (כלומר ער איז אזוי גיוונד גיווארין נישט פון אים) האט ער דערפון
אויף גרויסע יסורים גיהאט. און ער איז פול גיווען מיט יסורים
תמיד. און אזוי אז ער האט פאדארפט איין מלבוש. האט ער
גירופן דעם שניידער. און האט זיך מיט אים גימוטשעט. ביז
ער האט אים אויסגילערגט אז ער זאל מאכין דאס מלבוש מיט
דער מאדע אזוי ווי ער וויל. אזוי ווי ער האט גוואוסט. האט
דער שניידער צו גיטראפן און האט אים גימאכט דאס מלבוש
אזוי ווי ער האט גיוואלט. נאר איין לעפיל האט דער שניידער
גיפֿעלט און האט עס נישט גוט צו גיטראפן.

האט ער דערפון גרויסע יסורים גיהאט. ווארין ער האט
ביי זיך גוואוסט כאטשי דא איז דרויף קיינער קיין מבין נישט. איך
זאל אָבער זיין אין שפאניא. מיט דעם לעפיל. וואלט מען אים
מיר גילאכט. און איך וואלט א פנים גיהאט ווי חזק. און אזוי איז
ער גיווען פול מיט יסורים תמיד.

לאמיר זיין פאר הערן

די ניינטע מעשה - דער חכם און דער תם (3)

- ☐ אין א הערליכע שיינע אכסניא.
☐ געבליבן די גאנצע צייט אין די אכסניא.
ז. איז געפעלן פארן שורה (שר), דאס פינגערל וואס דער חכם האט געמאכט?
☐ עס איז אים זייער געפעלן.
☐ יא, נאר איין זאך איז אים נישט געפעלן.
☐ עס איז אים גאר נישט געפעלן.
ח. וואספארא יסורים האט דער חכם געהאט פונעם אויסגעקריצטן דומיט (דימאנט)?
☐ פון א קלאפ וואס ער האט געכאפט פונעם דומיט.
☐ פון א פעלער וואס ער האט געמאכט.
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג.
ט. וואס האט דער עולם געזאגט ווען א קראנקער איז געזונט געווארן פון די רפואות פונעם חכם?
☐ געלויבט דעם חכם אז אין זיין זכות איז ער געהיילט געווארן.
☐ ס'איז א מקרה (סתם אזוי).
☐ ווען נישט די רפואות, וואלט ער שנעלער געהיילט געווארן.

י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- ☐ איינמאל
☐ צוויימאל
☐ איך האב געוואלט

- א. וואס האט דער תם געזאגט פאר זיין ווייב אויף זיין שוין מיט דריי עקן?**
☐ וואספארא שיינקייט און וואוילקייט איז דאס שוין.
☐ וואספארא זיסקייט איז דאס שוין.
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג.
ב. ווען זיין ווייב האט אים געפרעגט: "דו נעמסט נאר א גולדן מיט א האלבן", וואס ענטפערט דער תם?
☐ דאס איז יענעמס מעשה, און דאס איז מיין מעשה.
☐ וואס האבן מיר צו שמועסן פון אנדערע לייט.
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג.
ג. וואס האט אים זיין ווייב געגעבן אנצוטון ווען ער איז געגאנגען צום חכם?
☐ די פעלץ.
☐ די טולפ.
☐ די יופא.
ד. וואס איז געווארן מיט די הויז פונעם טאטן פונעם חכם?
☐ עס איז זייער שיין איבערגעבויעט געווארן.
☐ עס איז אינגאנצן חרוב געווארן.
☐ עס איז געווארן א הערליכע שיינע אכסניא.
ה. האט דער חכם הנאה געהאט פון דעם פלאץ וואו ער איז איינגעשטאנען?
☐ זייער הנאה געהאט.
☐ ס'איז נישט געווען באקוועם פאר אים.
☐ ער האט געהאט דארטן יסורים.
ו. וואו איז דעם חכם געגאנגען וואוינען נאך דעם?
☐ אין די שטוב פונעם תם.

טיפער געטראכט

וויפל מאל ווערט דערמאנט אין די מעשה אז דער חכם האט געהאט יסורים?

תשובות אויף די מעשה פון דער חכם מיטן תם (2)

דער תם: האט די מלאכה נישט גיקענט האט נישט גיקענט צו עסין, האט נישט גיקענט די מלאכה אין

גאנצין

דער תם: איז געווען נאר אין שמוחה תמיד, האט געהאט אלע מאכלים און אלע משקאות און אלע מלבושים, איז

פול גיווען מיט שמוחה און פרייד און לוסטיק תמיד.

דעם רבינ'ס
אשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לוסטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס-ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com

